

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

75. Vtrum Episcopi, & alij ratione majores doctrinae, aut Nobilitatis possint plus ex redditibus Ecclesiasticis in sua sustentatione insumere? Et quid, si filius Regis Episcopus fiat? Ex p. 2. tr. 16. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

res regularmente es mortal y escandaloso. Ita ille. 1. Nactus etiam Miscell. 42. de orat. n. 2. cum Barbofa de potest. Episc. p. 1. tit. 2. gl. 1. n. 10. docent in tali casu supradictum Episcopum peccare graviter. 4. Verum Emanuel Rodriguez, vt notat Homobonus de ex. am. Eccles. part. 3. tract. 15. c. 7. q. 24. resp. putauit tantum venialem culpam dictum Episcopum committere.

RESOL. LXXV.

Vtrum Episcopi, & alij ratione maioris doctrinae, aut Nobilitatis possint plura reddere Ecclesiasticis in sua sustentatione insumere? Et quid, si filius Regis Episcopus fiat? Ex p. 2. tract. 16. & Milic. 2. Res. 14. alias 26.

Negatiue respondet Lorca in 2. 2. q. 32. art. 9. disp. 40. sect. 1. memb. 2. n. 39. vbi ait. In assignanda Ecclesiasticis congrua sustentatione, non est attendenda nobilitas, aut littera, ita vt possit augere statum, & sumptus, qui nobilis, vel litteratus vt aliis ad dignitatem Ecclesie assumitur. Nam non video, quod intuitu litterarum sibi amplius debitum suscipiat cum omnes Ecclesiastici litteris instrudi esse debeant, iuxta exigentiam dignitatum. Titulo autem nobilitatis nullo modo potest mensuram sustentationis extendere. Nec si filius Regis Episcopus fiat, potest de bonis Ecclesie ampliore maiestatem, quam alius quicumque, in eodem Episcopatu gerere; quoniam Episcopatus, status sanctitatis, & perfectionis est, in quo potius nobilitas & fastus secularis demittendi sunt, quam fouendi; & qui illum statim proficitur, potius debet Ecclesiasticam modestam humanam nobilitatem submittere, quam Ecclesie humilitatem ad seculi pompam reducere. Nec beneficia Ecclesiastica instituta sunt, vt fouerent secularis nobilitas, & pompa illi debita, sed vt ministerium Ecclesie honor pro dignitate officij conferretur. Hac Lorca.

At contrariam sententiam probabilioribus cunctis, & illam amplexi sunt Molina de iust. tom. 1. n. 2. disp. 149. & nouissimè Coninch de Actibus super naturalibus lib. 2. disp. 27. dub. 11. n. 194. Dico igitur, Ecclesiasticos valde nobiles, aut magnæ litteraturæ, cæteris paribus, posse plus aliis minus nobilibus, & minus doctis, in sui sustentationem insumere; debet tamen talis excessus sustentationis esse moderatus, vt non excedat decentem Ecclesiasticorum modestiam. Vnde principum filij non debent tantum in sua sustentatione expendere ex bonis Episcopatus, quantum possent insumere ex bonis patrimonialibus, & secularibus, si ea illis equalia haberent, nam alia sustentatio conueniens est Principi seculari, alia Ecclesiastico. Et hæc etiam intelligenda sunt, dummodo supradicti Ecclesiastici non negligant elemosinas, quas pauperibus præbere tenentur iuxta obligationem, de qua infra. Ad argumenta Lorcae respondet Coninch, lege illum, & non pigebit.

RESOL. LXXVI.

Vtrum Archiepiscopus factus Episcopus possit vti pallio? Et docetur Archiepiscopum extra suam Diocesim non posse vti pallio, etiam de licentia Ordinarij illius Diocesis, in qua reperitur. Et an, qui semel habuit pallium vniuersi Archiepiscopatus, si ab illo ad alium transferatur, iterumque re-

deat ad priorem, indigeat nouo pallio, & primum non sufficiat?

Et an Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum transfatus non possit vti pallio priori, sed alio nouo indigeat?

Et quid, si datur euentus, in quo aliquis Archiepiscopus suum perdat pallium, vel casu igne comburatur, an alium debeat petere à Summo Pontifice? Ex p. 3. tr. 6. & Milic. 2. Res. 37.

Negatiue respondeo. Primò, quia pallium est signum proprium potestatis, & dignitatis Archiepiscopalis, & ideo habetur in cap. nisi, de auctoritate, & vti pallij, quod Archiepiscopus ante pallij susceptionem, non potest se vocare Archiepiscopum. Probatur, secundò, quia, vt apparet in cap. bone memorie el 2. de postulatione, & adq. tit. glossa, Pallium datur personæ contemplatione loci, vnde est priuilegium singulare, indiuiduum respectu singularis, & indiuidue potestatis Pontificalis; & ideo ex supradicto textu Cæremoniæ Romanum lib. 1. c. 16. Azorius part. 2. lib. 3. cap. 32. q. 8. D. Lancelotus in instit. can. lib. 1. tit. 11. in glossa liera 71. Genuesis in praxi Archiepisc. cap. 70. num. 18. Cuchus in inst. can. lib. 4. tit. 6. num. 25. Berti in praxi crim. Regular. tit. 4. cap. 14. num. 11. Bagnus de S. R. E. dignitatibus tr. 14. Zerola in praxi Episc. part. 1. ver. Archiepisc. num. 1. Acugna in decretum Gratiani p. 1. dist. 100. cap. 7. num. 1. Zechius de Repub. Chri. tit. de Patriarchis, num. 1. Quaranta in summa Bull. ver. Archiepiscopus, sub num. 23. auctor. 32. & alij asserunt, quod Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum transfatus, non potest vti Pallio priori; sed alio non indiget. Ergo à fortiori, illo vt minimè poterit, si ad Episcopatum transfatus fuerit, cum non sit amplius Archiepiscopus; cui, vt dictum est, vltus pallij non solum ratione personæ, sed etiam ratione loci conceditur.

2. Adde, quod aliqui ita mordicus tenent, quod priuilegium pallij sit locale, vt asserant Archiepiscopum extra suam prouinciam non posse vti pallio, etiam de licentia Ordinarij illius diocesis in qua reperitur. Et ita docent Barbofa in Collectaneis tom. 1. lib. 1. tit. 8. c. 6. n. 2. Prosper de Augustino in addit. ad Summam. Quaranta ver. Arch. n. 2. auctor. 32. Maiolus de irregul. lib. 2. c. 2. n. 7. Patius de resignat. benef. lib. 1. q. 17. n. 20. Ruzzeus de præminentia Arch. priuileg. 2. 1. ver. istud tamen, & Glossa in Clem. Archiepiscopo, de priuilegijs, liera M. vbi sic ait. Differunt Pontificalia à pallio, quo non vitur Archiepiscopus in aliena prouincia, etiam de licentia illius ad quem spectat, nisi super hoc esset priuilegium. Ita glossa, quidquid aliqui in contrarium asserant. Vide etiam pro confirmatione supradictorum, pulchrum textum in cap. ad postulationem, de renunciatione, vbi Archiepiscopo Ragusiensi propter periculum vitæ renuncianti Ecclesiam, non autem dignitatem, Summus Pontifex concedit exercere officia Pontificalia, attamen negat ei expressè vsum pallij.

3. Igitur ex his omnibus, satis firmata remanet nostra sententia, quam nouissimè in terminis, vt asserunt, terminantibus tuetur, & docet Venerus in exam. Episc. lib. 4. c. 10. n. 12. vbi quærit: Si Archiepiscopus fit Episcopus, potestne vti pallio? & negatiue respondet; quia ait ille, pallium est signum soli Archiepiscopo debitum. Sed dices: Aliqui Archiepiscopi ad Episcopatum transfati vti sunt pallio. Respondeo hoc ipsos effecisse ex priuilegio Summi Pontificis, qui Episcopis etiam aliquando vsum pallij concedit: vt apertè apparet in cap. cum in inuenture, de probationibus.

4. Notandum est tamen hic obiter, quod aliqui putant

EVANGELIUM
S. MATTHEI
CAP. II
V. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52.

Sup. conuen. to in hoc. sen. & disp. in 8. fol. 7. penult. vit. 2. n. 7.

Sup. h. ob. struente in. in. lib. 1. n. 1. v. in Rob. lationibus. not. p. m. huius Res.